

«конституція», якої абсолютна більшість із них ніколи не читала, тим паче розділів про обов'язки громадян України.

Читайте також: **Чому війську бракує людей та як подолати світоглядний конфлікт між фронтом і тилом**

Четвергове вбивство військовослужбовця ТЦК у Львові може здатися шокуючим – адже серед білого дня громадянин України вбив військовослужбовця Збройних Сил України, не Росії. Але лише на перший погляд. Адже це просто чергова – хоч і трагічна – ланка в довгому ланцюзі самовпевненої безвідповідальності частини громадян України, які під впливом російських ІПСО та власного невігластва головним ворогом вважають не Росію, а своїх військових, при цьому безтямно радіючи та зловтішаючись.

Можна довго перелічувати недоліки сучасної української держави. Корумпованість, неефективність, непотизм і чимало іншого. Та в пошуку виправдань для власної ніцості дехто з українців забуває, що навіть недосконала власна держава буде кращою за чужу. Тим паче таку, що має на меті знищення українців як свідомої національної спільноти. Так само забуває, що держава – це не тільки президент, депутати чи міністри. Це всі громадяни. Адже латинське *Res Publica* означає ніщо інше, як «справа громади / спільна справа». Справа, яка охоплює і права, і обов'язки. Якщо забрати один із цих складників – система зруйнується. Якщо критична частина громадян відмовляється від своїх обов'язків – вона також зазнає фіаско. Тоді кепсько буде всім.

Зручно забувати й те, що українські політичні еліти не прислані нам із Марса, не підкинуті масонами чи іншими ілюмінатами. Українські виборці самі обирають президента, народних і місцевих депутатів, керівників міст, містечок і сіл. Тому також несуть відповідальність за цей вибір. Звідки в Україні візьметься зріла, свідомо, державницька політична еліта, якщо чимало виборців прагне обирати власне відображення – безвідповідальних популістів, яких цікавить лише їхній комфорт і вигода?

Тож нічому дивуватися, що наша влада (президент, відповідальні міністри, чимало депутатів) уже чотири роки ігнорують проблему мобілізації. Після вичерпання хвилі добровольців у 2022 році немає інших способів поповнення лав ЗСУ, окрім мобілізації. Щоб вона відбувалася більш-менш ефективно, треба чітко прописати всі алгоритми, зокрема правові обмеження для тих, хто ухиляється від виконання обов'язку захищати власну країну.

Жодна мобілізація в жодній країні ніколи не мала суто добровільного характеру. Це неприємна, проте аксіома. Але оскільки розв'язання справжніх проблем з непопулярним серед частини наших співгромадян процесом мобілізації не додасть електоральних симпатій, то владі простіше робити вигляд, що проблеми немає, або що вона сама якось вирішиться.

Читайте також: **Мобілізаційна криза та прорахунки командування. Чому Україна втрачає позиції на Сході**

Куди легше здобути популярність, роздаючи наліво й направо «кешбеки» та інші «еБачки» втішеним масам, які через власну обмеженість не розуміють катастрофічних наслідків такого дикого популізму. Утім, плебс у давньому Римі також не задумувався про складні матерії під час роздач безкоштовного зерна. Знання історії в сучасних і українських, і геополітичних реаліях взагалі змушує почуватися фаталістично. Усі ці події раз по раз викликають ефект дежавю і нестримне бажання цитувати другого президента незалежної України: «Це ж було вже!».

Понад сто років тому видатний галицький політик і педагог Олександр Барвінський писав про «дикий дух давньої черні», який у критичні хвилини нашої історії так часто стає на заваді українській нації та державності. Козацька чернь, що зіграла фатальну, воістину руйнівницьку роль у занепаді козацької держави та її поглинання Московією, без сумніву вважала свої мотиви до внутрішніх чвар і колотнеч виправданими і справедливими.

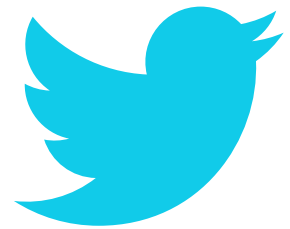
Читайте також: **Прикриваючи власні прорахунки з проведення мобілізації, тепер із нас роблять націю ухиялтів**

Як і тисячі гордих і не дуже отаманів часів Української революції 1917–1921 років. Але навіть мінімального знання української історії має вистачати, щоб пам'ятати наслідки. Наслідки, за яких свобода ставала анархією, а зосередженість тільки на власних бажаннях і потребах неминуче призводила до поразок і трагедій. Чимало гордих козаків і отаманів, що вставляли палки в колеса власним поводитирям і державності, якщо й не стали кріпаками / рабами-колгоспниками самі, то багато в чому забезпечили таку долю своїм нащадкам.

Не менш важливо пам'ятати й долю тих лідерів, котрі у критичні миті дбали не про державу та її людей, а про власне еґо й популярність серед неосвічених і вкрай непослідовних мас. Досить згадати бодай лідерів Української Центральної Ради чи Директорії, які в гонитві за симпатіями селянської черні суттєво спричинилися до власної підсумкової поразки перед лицем більшовицької безжалісності.

Читайте також: **«Усьому суспільству, від старого до малого, треба зайти у війну й чимшвидше»**

Хочеться вірити, що ті українці, котрі воліють «не дивитися вгору» і так затято радіють вбивству українського військовика власним співгромадянином, колись таки прозріють. Бо зусиль свідомої й ініціативної частини українського суспільства може й не вистачити, щоб захистити нас усіх і нашу спільну(!) державу. Особливо коли чимало громадян, а часто і влада, замість допомоги лише шкодять у цій справі. Віра, хай і позбавлена раціонального ґрунту, – це все, що тут залишається. Бо майбутнє, у якому

«дикий дух черні» знову знищить власну державу на радість Росії, – це насправді відсутність майбутнього.

—
Роман Лехнюк, опубліковано у виданні ZAXID.net

Читайте також:

- **Мобілізаційне решето України: Рівніші за інших і "не народжені для війни"**
- **Мобілізація: відповіді на найпоширеніші питання**
- **Михайло Онуфер: Армія – це зріз, показник країни. Якщо в країні відбувається хаос, в армії відбувається те саме**
- **Правоохоронці відкрили 289 600 справ про СЗЧ і дезертирство з початку широкомасштабної війни**
- **Командир про причини СЗЧ: безкарність, дикі чутки та погана підготовка**
- **Донька змусила повернутися в армію. Хотів тікати полем. Історії бійців, що воюють після СЗЧ**
- **Павло Казарін: "Партія ухиянтів"**
- **Культурний Шлях на Захід: як 3000 ухиянтів не повернулися з-за кордону за сприяння Мінкульту**
- **Як (не) карають організаторів схем для ухиянтів які деморалізують армію та населення**
- **Полювання на військкомів. Як Україна намагалася щось покращити в мобілізації і чому нічого не вийшло**
- **Як дозвіл на виїзд за кордон чоловікам 18-22 років позначився на ринку праці та які проблеми можуть виникнути в майбутньому?**

 Share 0

Читайте «Аргумент» в **Facebook** и **Twitter**

*Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.*

Коментарі

| **НОВИНИ ПАРТНЕРІВ**

РЕКЛАМА

ВІДЕО

Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

Воюєш? Плати більше! 50к за оренду і космічні комісії: як виглядає ринок житла на фронті?

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань - за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення.** При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпоювання частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com